

CAMPANYA DE PERSONES SENSE LLAR

(Paraules roda de premsa, 23 d'octubre de 2020)

Un dels drames més terribles que viuen milers de persones és la manca d'habitatge. Tenir un habitatge digne és un dret bàsic que la societat -i sobretot les administracions públiques- hauria de garantir. No podem permetre que hi hagi persones que visquin al carrer, sense casa ni llar. La crisi sanitària que vivim ha agreujat aquest problema, provocant un notable augment del nombre de persones que tenen dificultats per pagar l'habitatge o els subministraments bàsics.

Com Església no podem romandre passius davant aquesta situació sinó que ens sentim cridats a denunciar la situació de les persones que viuen sense llar, a emprendre iniciatives de solidaritat i, sobretot, a impulsar un canvi de mentalitat per acabar amb aquestes situacions de desigualtat. Aquest any precisament la Diòcesi de Menorca té com a objectiu créixer com una Església samaritana, al servei de la persona humana. Això significa créixer en les actituds que adoptà el bon samarità de la paràbola de Jesús, que veu un home ferit a la vora de camí, es compadeix d'ell i posa els mitjans per alleujar el seu dolor.

Us presentam algunes senzilles iniciatives que han estat posades en marxa per Càritas en relació amb els problemes d'habitatge. La primera és el fons de solidaritat post-covid 19, que va ser creat pel Bisbat quan encara no s'havia acabat el temps de confinament. A finals d'abril vam detectar el creixement de persones que acudien a Càritas a demanar ajuda per pagar el lloguer de l'habitatge, la llum o l'aigua. No resultava estrany, perquè l'informe Foessa sobre "*Exclusió i desenvolupament social a Balears*" ja havia advertit que un dels problemes més greus que tenen les nostres illes és el de l'habitatge. Fa un any aquest informe ens parlava de 85.100 persones que a Balears tenen un habitatge insegur (sense títol legal, amb notificació de desnonament) i 121.500 que tenen un habitatge inadequat (amuntegament, barraques). La crisi econòmica com a conseqüència de la pandèmia ha agreujat aquesta situació, provocant un creixement de les persones que no tenen recursos per a fer front a les despeses d'habitatge i augmentant els factors d'exclusió social. Per això el Bisbat va crear un Fons de Solidaritat, incrementat posteriorment per donacions de particulars per un valor de 52.432 €, que se sumen als 100.000 € inicials aportats per la Diòcesi. Fins aquest moment s'han atès 102 peticions, distribuint-se la quantitat de 37.867 €. Pensam que, quan entri l'hivern i s'acabin les subvencions que moltes persones estan rebent, s'incrementarà aquesta demanda i serà precís augmentar les ajudes.

El secretari general us presentarà després una altra iniciativa, que compta amb un llarg recorregut, que són els pisos socials de Càritas. Però crec que, a més d'aquests ajuts puntuals per pal·liar situacions molt injustes, la nostra societat ha de reflexionar sobre les transformacions que s'han de portar a terme per acabar amb les causes estructurals de la manca d'habitatge. En l'encíclica *Fratelli Tutti*, el Papa Francesc ens diu que la solidaritat no pot quedar només en uns gestos esporàdics sinó que ha de convertir-se en lluita contra tot el que produeix pobresa i desigualtat (n. 116).

PALABRAS RUEDA DE PRENSA

Campaña de personas sin hogar, 23 de octubre de 2020

Uno de los dramas más terribles que viven miles de personas es la carencia de vivienda. Tener una vivienda digna es un derecho básico que la sociedad –y sobre todo las administraciones públicas- debiera garantizar. No podemos permitir que haya personas que vivan en la calle, sin casa ni hogar. La crisis sanitaria que vivimos ha agravado este problema, provocando un notable aumento del número de personas que tienen dificultades para pagar la vivienda o los suministros básicos.

Como Iglesia no podemos permanecer pasivos ante esta situación sino que nos sentimos llamados a denunciar la situación de las personas que viven sin hogar, a emprender iniciativas de solidaridad y, sobre todo, a impulsar un cambio de mentalidad para acabar con estas situaciones de desigualdad. Este año precisamente la Diócesis de Menorca tiene como objetivo crecer como una Iglesia samaritana, al servicio de la persona humana. Esto significa crecer en las actitudes que adopta el buen samaritano de la parábola de Jesús, el cual advierte que hay un hombre herido al borde del camino, se compadece de él y pone los medios para aliviar su dolor.

Os presentamos algunas sencillas iniciativas que han sido puestas en marcha por Cáritas en relación con los problemas de vivienda. La primera es el fondo de solidaridad post-covid 19, que fue creado cuando aún no se había terminado el tiempo de confinamiento. A finales de abril detectamos el crecimiento de personas que acudían a Cáritas a pedir ayuda para pagar el alquiler de la vivienda, la luz o el agua. No resultaba extraño, porque el informe Foessa sobre “Exclusión y desarrollo social en Baleares” ya había advertido que uno de los problemas más graves que tienen nuestras islas es el de la vivienda. Hace un año este informe nos hablaba de 85.100 personas que en Baleares tienen una vivienda insegura (sin título legal, con notificación de desahucio) y 121.500 que tienen una vivienda inadecuada (hacinamiento, chabolas). La crisis económica como consecuencia de la pandemia ha agravado esta situación, provocando un crecimiento de las personas que carecen de recursos para hacer frente a los gastos de vivienda y aumentando los factores de exclusión social. Por eso pensamos crear un Fondo de Solidaridad, al que los particulares han aportado hasta la fecha la cantidad de 52.432 €, que se suman a los 100.000 € iniciales que aportó la Diócesis. Hasta este momento se ha atendido 102 peticiones, distribuyéndose la cantidad de 37.867 €. Pensamos que, cuando entre el invierno y se terminen las subvenciones que muchas personas están recibiendo, se incrementará esta demanda y será necesario aumentar las ayudas.

El Secretario General os presentará después otra iniciativa, que cuenta con un largo recorrido, que son los pisos sociales de Cáritas. Pero creo que, además de estas ayudas puntuales para paliar situaciones muy injustas, nuestra sociedad debe reflexionar acerca de las transformaciones que es necesario llevar a cabo para acabar con las causas estructurales de la falta de vivienda. En la encíclica *Fratelli Tutti*, el Papa Francisco nos dice que la solidaridad no puede quedar sólo en unos gestos esporádicos sino que tiene que convertirse en lucha contra todo lo que produce pobreza y desigualdad (n. 116).